

откомандированъ обратно въ дружината си, за да можъ да взема участие въ прѣстоящия бой. Но за жалостъ Чиляева азъ не намѣрихъ: той бѣше вече заминалъ съ дружинитѣ. Отидохъ веднага при Майоръ Попова, командаира на 5-а дружина, да го моля той да ми разрѣши да ида съ 3-я дружина, но Майоръ Поповъ ми отказа.

— Вий сте прикомандирани въ дружината ми съ приказъ по опълчението, ми каза той, за туй азъ лично да ви разрѣша да вземите участие, съ 3-я дружина, въ прѣстоящия бой, нѣмамъ право. Идете въ щаба и помолете да ви разрѣшатъ, или пѣкъ откомандироватъ обратно въ своята частъ. Ако щаба направи това, азъ нѣмамъ нищо противъ, свѣрши Поповъ. И, съ свойственната му любезностъ и добродушие, ми пожела успѣхъ.

Въ щаба се не указа нито генерала, нито начальника на щаба и за туй азъ се обѣрнахъ съ молбата си къмъ старшия адютантъ, като му казахъ, че и Майоръ Поповъ е съгласенъ за откомандированието ми, и че азъ ей сега ще трѣгна да настигна дружината. Слѣдъ това излѣзохъ отъ щаба и отидохъ на квартираната си, гдѣто коня ми бѣше вече готовъ. Азъ твърдѣ добрѣ съзнавахъ, че той постѫпъкъ, най малко, е своеолничение, за което може да имамъ голѣма неприятностъ, но пѣкъ се чувствувахъ просто не въ състояние да побѣда желанието си, което ме подбуждаше да взема участие въ прѣстоящия бой.

Понеже дружинитѣ още въ зори бѣха заминали и, ако не бѣха вече въ Садово, то трѣбаше скоро да пристигнатъ тамъ, за туй, безъ да губя врѣме качихъ се на коня, ударихъ му шпори и той, като стрѣла, ме понесе по сливенъ-котленския путь. Слѣдъ единъ часъ, азъ стигнахъ въ с. Медвенъ гдѣто се посрѣхъ да си по отпочине коня. Тукъ се научихъ, че дружината прѣди единъ часъ била заминала за Садово. Нѣмахъ врѣме да узная отъ селенитѣ подробно за нападението на бапши-бозуцитѣ на Медвенъ. Узнахъ само това, че бапши-бозуцитѣ неочаквано и стремително се били нахвѣрлили на селото, жителитѣ на което, изне-